

slaget være fra 1. Oktober til 31. Januar. Disse Tidspunkter ere i Folketinget forandrede til 15. Oktober og 1. Januar. Jeg kan godt gaa med til den Ændring, at Januar Maaned bortfalder. Saa vidt jeg ved, ere de sagkyndige nogenlunde enige om, at det ikke vil have noget væsentligt at sige. Derimod beklager jeg i høj Grad, at man er gaaet bort fra Regeringsfor- slagets 1. Oktober og i Stedet for har ind- sat 15. Oktober. Jeg tror, at 1. Oktober er den yderste Frist, og at det vilde være heldigt, om Fredningstiden kunde begynde noget før. Men i ethvert Tilfælde vilde jeg have sat Pris paa, at 1. Oktober ikke var blevet forandret. Saa er der indført den Ændring i Regeringsforlaget, at medens dette forbød al Fangst af Nedfalds- laks og Ørred, tillades nu Fangsten af Ørred, naar de have en Størrelse af 20 Tommer. Jeg tror, at Bestemmelsen om, at der ikke maa fiskes Nedfaldslaks, bliver ganske illusorisk ved denne Ændring. Saa vidt mig bekendt, er der ingen, som be- stemt kan afgøre, hvorvidt det er en stor Ørred eller en lille Laks, man har for sig. Jeg erindrer, at der i sin Tid var mange Fiskere deroppe, som erklærede, at der overhovedet ikke fandtes Laks i Randers Fjord. Det har senere vist sig, at der virkelig var Laks, men der maatte sagkyn- dige til for at afgøre det. En Fisker, som oven i Købet er interesseret i ikke at se Forskellen, vil derfor neppe blive op- mærksom paa den, og hvis man derfor giver Tilladelse til, at Ørreden maa fanges, naar den gaar ned ad Vandet ud imod Havet, saa kan man lige saa godt give Tilladelse til at fange Laksen med, der vil sikkert ikke blive gjort nogen Forskel. Jeg vilde i høj Grad sætte Pris paa, at Forslaget, som det blev forelagt af Rege- ringen — i øvrigt, saa vidt jeg erindrer, i Overensstemmelse med Loven af 7. April 1900 — forblev uforandret paa dette Punkt.

Der er en Bestemmelse om Sejllobet fra Udbyhøj til Randers, hvor der er sket Forandringer i Folketinget. Det var i Re- geringsforlaget foreslaaet, at der ikke maatte lægges Hindringer i Vejen for Sejladsen ved faststaaende eller fastgjorte Garnredskaber, men hertil er der nu af Folketinget føjet: „dog at Flyndergarn af indtil 100 Alens Længde, 7 Fods Dybde

og med Masker paa 1½ Tomme i Kvadrat maa benyttes i Sejllobet indenfor Færge- broen paa Udbyhøjs søndre Side“. En- hver, der kender Sejllobet fra Udbyhøj til Randers, ved, at det er meget smalt. Naar man giver Tilladelse til at anbringe fast- staaende Redskaber i det, vil det derfor utvivlsomt blive til Gene for Sejladsen, og det, mener jeg, er betænkeligt. Det vil kunne give Anledning til megen Strid og Splid, naar Fiskerne udsætte deres Red- skaber i Henhold til denne Lov, og derfor vilde jeg ønske, at det maatte blive fast- slaaet, at Sejladsen ikke maa generes i dette meget smalle Løb, som er den eneste Adgang til Randers Havn.

Dette er de tre Punkter i det fore- liggende Lovforslag, som jeg vilde sætte særlig Pris paa kunde blive forandrede. Der er dernæst et lille Forslag, der i øv- rigt er fremkommet fra den paagældende Egn, som jeg vil henstille til Ministerens Overvejelse, og det er, at Gennemførelsen af de ny Bestemmelser om Graafiskevaad udsættes f. Eks. et Aar. Man mener nem- lig, at der er en Del af dem, der i Hen- hold til den nugældende Lov have an- skaffet Fiskeriredskaber, der i Fremtiden blive ulovlige, som ellers vilde lide et be- tydeligt Tab. Jeg skal ganske henstille til den højtærede Minister, om en Udsæt- telse af Lovens Ikrafttræden paa dette en- kelte Punkt kan lade sig gøre.

Den højtærede Minister syntes efter sine Udtalelser saavel her som i Folke- tinget ikke at være særlig tilfreds med de Ændringer, der ere indførte i det andet Ting, men hans Standpunkt har ikke været meget klart eller tydeligt, i det mindste ikke for mig. Han har indskrænket sig til i det andet Ting at sige, at da han ikke havde noget Haab om at omstemme Tin- get, idet hele Udvalget var enig, saa vilde han ikke gøre videre ved den Sag. Men naar det, der er vedtaget i det andet Ting, ikke i og for sig er rigtigt og formaals- tjenligt, saa forekommer det mig, at det vilde være heldigt, om Ministeren tog et bestemt Standpunkt derimod. Han vilde da i saa Henseende kunne regne paa Støtte fra dette Ting. Min Stilling til Lovfor- slaget er i Korthed den, at hvis Ministeren stiller sig velvilligt til Tanken om at føre Forslaget tilbage til sin oprindelige Skik-